

(อม.๔๙)

คำพิพากษาชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๑๔/๒๕๖๓

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๑๗/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสุจิวรรณ อุทัยสาบ ที่ ๑	
	นางบุรณี กาญจนถวัลย์ ที่ ๒	
	นางวชิรญา เพิ่มภูศรี ที่ ๓	
	นายพิทย อุทัยสาบ ที่ ๔	ผู้คัดค้าน
	นายสมบัติ อุทัยสาบ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๒๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒ องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

โดยพฤติการณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีนับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบพบว่า ในการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๖ ครั้ง โดยไม่แสดงบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล รวม ๖ บัญชี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๒๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ จึงยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ซึ่งจากการไต่สวนพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นการร่ำรวยผิดปกติ คณะกรรมการไต่สวน จึงแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า เงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของบุตรทั้งสามคนซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และผู้คัดค้านที่ ๑ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการก่อสร้างบ้านจึงมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ ในบัญชีเงินฝาก ทั้ง ๖ บัญชีร่วมกับบุตร ส่วนผู้คัดค้านทั้งสองให้การว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้ว ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์ แต่จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ปรากฏว่ามีเงินสดเพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเงินฝากและหากเปรียบเทียบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจาก

ตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมิวิทยา เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ กับกรณีพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ ซึ่งมีระยะเวลาห่างกัน ๔ ปี ๖ เดือน พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๔๓,๔๘๖,๐๐๐ บาท หากรวมกับเงินที่แยกฝากในชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จะมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๘๘,๔๘๖,๐๐๐ บาท ทั้งไม่พบข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าคู่สมรสไม่มีเงินได้ ส่วนที่มีการย้ายเงินไปฝากที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล โดยอ้างว่ามีโครงการก่อสร้างบ้านที่ถนนพุทธมณฑลนั้น พบว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ขออนุญาตก่อสร้างบ้าน เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๖ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ตามลำดับ ทั้งการที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อร่วมในบัญชีเงินฝากแสดงว่ายังมีได้ให้เงินตามบัญชีเงินฝากนั้นแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ จริง อย่างไรก็ตาม คณะอนุกรรมการไต่สวนได้มีมติเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ทบทวนประเด็นข้อกฎหมายว่า ทรัพย์สินที่กล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติได้มาระหว่างปี ๒๕๓๖ ถึงปี ๒๕๔๑ คณะอนุกรรมการไต่สวนจะมีอำนาจไต่สวนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้หรือไม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งประเด็นปัญหาข้อกฎหมายให้คณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการกฎหมายและระเบียบมีความเห็นสรุปว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๖๖ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปีตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา ๖๖ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขของการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับทราบความเห็นดังกล่าวและให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการไต่สวนดำเนินการต่อไป ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ทรัพย์สินที่ได้มาจากเงินกำไรจากธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้นำมาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมิวิทยาแล้ว ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินที่ได้คืนจากบุตรทั้งสองเมื่อปี ๒๕๓๔ ไปบริหารจัดการเพื่อให้เกิดผลตอบแทนจนถึงปี ๒๕๔๐ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีที่มาจากเชื่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปิ่นเกล้า ๓ ฉบับ ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถ

ชี้แจงการได้มาโดยชอบตามวิธีทางตามปกติจึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชีชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแต่เพียงว่าเป็นเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากเงินด้วยเช็คในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่สามารถพิสูจน์ การได้มาของเงินดังกล่าวได้โดยชอบตามวิธีทางปกติ จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ ส่วนเงินฝากบัญชี ชื่อผู้คัดค้านที่ ๔ หรือผู้คัดค้านที่ ๑ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๐ แสดงบัญชีเงินฝากเลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ยอดคงเหลือ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้ด้วย จึงสันนิษฐานในทางที่เป็นคุณว่าเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงินนอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถพิสูจน์การได้มาโดยชอบโดยวิธีทางปกติ แต่ชี้แจงจำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท มีที่มาจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน ของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงได้มาโดยชอบ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเห็นว่า เงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไรจากการประกอบธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่น่าเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ เมื่อหักเงินที่สามารถพิสูจน์ การได้มาโดยชอบ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว คงเหลือเงิน จำนวน ๕๔,๐๒๕,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สิน ที่ร่ำรวยผิดปกติ เมื่อรวมกับดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ปัจจุบันได้มีการถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากและปิดบัญชีไปแล้ว ยกเว้นบัญชีเงินฝาก ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๒๐-๖ มียอดเงินฝากคงเหลือ ๖,๕๑๔.๗๒ บาท โดยผู้ถูกกล่าวหาให้นำเงินไปซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ๙ กรรมธรรม์ ขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่มากผิดปกติ หรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือได้มาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ ตามกฎหมาย รวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนี้

๑. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๒-๔ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๒. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๓-๒ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์ โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๓. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๐๙๕๔-๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๓๗๖,๖๖๖.๖๗ บาท

๔. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๗๖๑๘-๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๐๓๐,๐๐๐ บาท

๕. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๓๒๓๘-๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๔๔๔,๑๖๖.๖๗ บาท

๖. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๒-๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๗. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๓-๙ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๘. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๑๘๓๐๔-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า เลขที่บัญชี ๐๒๐๐๔๔๒๕๕๘๖-๕ ชื่อบัญชีผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๗๕๘,๓๓๓.๓๓ บาท

๙. เงิน มูลค่าการเวนคืนและผลประโยชน์ตามกรรมธรรม์เลขที่ ๕๒-๐๐๒๐๕๔-๖ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ แบบออมสินเพิ่มพูน ๑๐/๒ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ฝาก มีการรับผลประโยชน์โดยโอนเงินผลประโยชน์เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารออมสิน สาขานางเลิ้ง เลขที่บัญชี ๐๕๔๓๘๐๒๓๐๔๑-๔ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒,๖๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่าการเวนคืน ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๙,๒๙๐,๐๐๐ บาท

หากไม่สามารถบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนแล้ว ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหา แต่ไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด กับขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๒๐

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านและผู้คัดค้านทั้งสองยื่นคำคัดค้านทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื่องจากทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๔๐ จึงอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ทั้งการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต้องดำเนินการตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวดที่ ๗ เรื่อง การร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินโดยเฉพาะ จึงไม่อาจนำมาตรา ๖๖ ที่อยู่ในหมวดที่ ๖ เรื่อง การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมาบังคับได้ตามที่ผู้ร้องอ้าง คณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๒๓/๒๕๕๒ ไม่มีอำนาจไต่สวนคดีนี้ เนื่องจากไม่มีผู้ใดกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร หรือพ้นจากตำแหน่งภายในสองปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนไม่มีอำนาจไต่สวน กรณีตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหาร องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) การตีความว่าทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สิน ที่ได้มาระหว่างดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพียงแต่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างการดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ตรวจสอบได้ เป็นการตีความให้มีอำนาจตรวจสอบอย่างไม่มีสิ้นสุด และก่อให้เกิดภาระ แก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควรในการหาหลักฐานพิสูจน์ นอกจากนั้น ทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นมาในช่วง ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรณีจึงไม่ใช่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ หากจะนำพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ (ที่แก้ไขใหม่) มาบังคับใช้ ก็จะต้องมีผู้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจาก ตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี หรือต้องไต่สวนไม่เกิน ๑๐ ปี แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช.

ไต่สวนข้อเท็จจริงนานกว่า ๒๐ ปี นับแต่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ และปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปกว่า ๗ ปี ๙ เดือน นับแต่ศาลนี้มีคำพิพากษาในคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการยากที่ผู้ถูกกล่าวหาจะหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ได้ เนื่องจากพยานเอกสารจากหน่วยงานราชการรวมถึงธนาคารจัดเก็บไว้ไม่เกิน ๑๐ ปี ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาย้ายบ้านถึง ๒ ครั้ง และปี ๒๕๕๔ เกิดภาวะน้ำท่วมครั้งใหญ่ ทำให้เอกสารเสียหายและสูญหาย นอกจากนี้ ผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ทั้งผู้ร้องไม่พิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีทรัพย์สินร่ำรวยผิดปกติ จำนวน ๓๕,๕๒๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเงินแก่บุตรสองคน บุตรทั้งสองรับและขอให้ผู้คัดค้านที่ ๑ นำเงินไปบริหารแทนจะได้มีดอกผลเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ลงทุนในเงินฝากธนาคาร หลักทรัพย์ ตั๋วเงิน และตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้นต่อเนื่องตลอดเวลา จึงยากที่ผู้คัดค้านที่ ๑ จะจดจำได้ว่าลงทุนในสินทรัพย์ใดของสถาบันการเงินใดบ้าง ต่อมาปี ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ ย้ายเงินฝากหรือเงินลงทุนไปเปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เพราะมีความมั่นคงและให้ดอกเบี้ยสูง สำหรับเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท มีที่มาดังนี้ (๑) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๒ และผู้คัดค้านที่ ๑ ฝากประจำ ๒๔ เดือน และออมทรัพย์พิเศษ รวม ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท มีที่มาจากการปิดบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๖๖๑๕-๓ ของผู้คัดค้านที่ ๒ บัญชีดังกล่าวเปิดตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากรวมเป็นยอดเงิน ๓๕,๘๓๔,๑๐๗.๐๘ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ๓ ฉบับ มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๒ เปิดบัญชีที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่สามารถตรวจค้นเอกสารที่มาของเช็คทั้ง ๓ ฉบับ ว่ามาจากบุคคลใดเมื่อใด ด้วยธุรกิจใด ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงมีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น

แต่ได้รับคำชี้แจงว่าธนาคารทำลายเอกสารไปแล้วเนื่องจากเกิน ๑๐ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ พยายามตรวจสอบที่มาของเงิน ๑๑,๐๐๔,๐๐๐ บาท จากรายการเดินบัญชี (Statement) พบว่ามีที่มาจากการฝากเงินจำนวน ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และจำนวน ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๐ ผู้คัดค้านที่ ๑ มีหนังสือสอบถามไปยังผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เพื่อขอทราบรายละเอียดสำเนาเอกสารหลักฐานการนำฝากเงิน แต่ได้รับคำชี้แจงว่าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำฝากได้ถูกทำลายไปแล้ว เนื่องจากเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี ทำให้สудวิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะสามารถหาข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมได้ แต่เงินฝาก ๙,๐๐๖,๒๐๐.๖๕ บาท และ ๔,๖๖๔,๗๒๘.๘๓ บาท มีเศษสตางค์ จึงน่าจะเป็นเงินที่โอนปิดบัญชีหรือจากการไถ่ถอนการลงทุน สำหรับเช็คอีก ๒ ฉบับ เลขที่ ๙๕๗๑๓๖๗ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเลขที่ ๐๙๕๗๗๔๔ จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถตรวจสอบเอกสารได้นอกเหนือไปกว่าคณะอนุกรรมการไต่สวน และผู้ถูกกล่าวหา มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ ทั้งผู้คัดค้านที่ ๒ เป็นเจ้าของบัญชีโดยสมบูรณ์ บัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ฝากประจำและเงินฝากออมทรัพย์ รวมจำนวน ๓๕,๔๗๑,๙๐๐.๒๕ บาท จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ (๒) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๓ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น เงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาเปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล มีที่มาจากเงินฝาก ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) เป็นยอดเงิน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท กับเงินฝาก จำนวน ๕๗๕,๙๓๕.๙๓ บาท ซึ่งมีที่มาจากเช็คธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบางยี่ขัน เลขที่ ๓๘๗๕๒๙๖ จำนวนเงิน ๗๙๓,๕๐๖.๒๗ บาท สำหรับเงิน จำนวน ๑๙,๔๒๔,๐๖๔.๐๗ บาท เพิ่มขึ้นจากต้นเงินฝาก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้คัดค้านที่ ๑ ได้รับเงินจากการขายหุ้นโรงพยาบาลเสนาเวชการ ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจ่ายเป็นเช็ค ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ นำฝากและโอนเงินเพื่อชำระเงินตามเช็คเลขที่ ๔๕๔๒๔๔๙ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เปิดบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๔-๕ ดังนั้น เงินฝาก จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ นอกจากนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ ไถ่ถอนเงินลงทุนรวมเป็นเงิน ๑๑,๙๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท เมื่อรวมกับเงินจากการขายหุ้นของโรงพยาบาลเสนาเวชการ จำนวน ๑๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วเป็นเงิน ๒๙,๔๑๖,๖๘๖.๔๓ บาท

แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ต้องการให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทดลองเปิดบัญชีเป็นครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเงิน จำนวน ๕๓๕,๙๓๕.๙๓ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ผากเพิ่มให้เพื่อให้ครบ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนบัญชีออมทรัพย์พิเศษ เลขที่ ๐๓๐-๑๓-๐๐๑๒๓๑-๑ จำนวน ๒๙๘,๐๕๘.๑๘ บาท มีวัตถุประสงค์ในการรับดอกเบี้ยที่เกิดจากบัญชีเงินฝากประจำ ๒๔ เดือน จึงถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเช่นกัน (๓) บัญชีเงินฝากของผู้คัดค้านที่ ๔ และผู้คัดค้านที่ ๑ นั้น ในส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากต้นเงิน ๒ จำนวน ได้แก่ การโอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ กับเช็คนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร ของผู้คัดค้านที่ ๑ เลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๔ สำหรับออกแบบและสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้นเตรียมการให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ เข้าพักอาศัยด้วย โดยเงินฝาก ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรับโอนจากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น เลขที่ ๐๑๕-๒๑-๐๐๓๓๔๓-๕ ของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง ประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ส่วนเงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นผลมาจากผู้คัดค้านที่ ๑ ผากเงิน จำนวน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเลขที่ ๐๓๐-๒๑-๐๐๐๖๐๖-๑ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐ ได้รับดอกเบี้ยเงินฝาก (๑๐ รอบ) จึงรวมเป็นจำนวน ๓๕,๕๕๕,๔๖๒.๘๖ บาท ผู้ถูกกล่าวหาสุดวิสัยที่จะค้นหาหลักฐานประกอบการนำฝากเงิน ๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทนี้ เงิน จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนให้ผู้คัดค้านที่ ๔ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จึงเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ ส่วนเงิน จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ออกเช็คเลขที่ ๙๖๕๔๑๘๗ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสิรินธร เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ เพื่อเป็นค่าออกแบบและก่อสร้างบ้านของผู้คัดค้านที่ ๔ ให้ใหญ่ขึ้น จึงไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ร้ายรวยผิดปกติ ในส่วนการฝากเงินเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๓ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีแหล่งที่มา ๒ จำนวน ได้แก่ เงิน จำนวน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๔ ได้เปิดบัญชีฝากประจำ ๓ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๗,๑๘๐,๒๓๙.๒๔ บาท เมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝากทำให้เป็นยอดเงิน ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท กับเงินฝาก จำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้คัดค้านที่ ๑ มอบเพิ่มเพื่อให้เงินฝากครบ จำนวน

๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถือเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยเช่นกัน ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาครอบครองที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ ณ ปี ๒๕๓๓ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๙๙,๗๑๓,๓๓๓ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับการฝากประจำ จะเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน ๓๘๐,๗๕๓,๔๖๙ บาท ในปี ๒๕๔๗ ซึ่งคิดเป็นอัตราเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒.๓๕ ต่อปี จึงไม่ใช่ว่าการร่ำรวยผิดปกติ ยอดเงินที่ผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้รวมเงินฝาก ๑๙,๗๘๒,๔๒๙.๖๖ บาท ของผู้คัดค้านที่ ๔ และเช็ค จำนวน ๒๑๗,๕๗๐.๓๔ บาท ที่ผู้ร้องวินิจฉัยไว้ว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบเข้าด้วยและการคำนวณดอกเบี้ยไม่ชอบ ขอให้ยกคำร้อง

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษายกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์พิเคราะห์คำร้อง คำคัดค้าน ส่วนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวน ตลอดจนอุทธรณ์ของผู้ร้องและคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสิ้นแล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อมาเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝาก รวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตรผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝากทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติ คณะอนุกรรมการไต่สวนตรวจพบว่า เงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ ๓ บัญชี และเงินฝากบัญชีธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ๖ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท เป็นทรัพย์สิน

ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าเงินฝากเป็นของบุตรทั้งสามคน และผู้คัดค้านทั้งสี่ชี้แจงว่าเงินฝากดังกล่าวเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๑ เคยมอบเช็คให้ผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อปี ๒๕๓๔ แล้วผู้คัดค้านที่ ๒ และที่ ๓ มอบเช็คคืนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ไปบริหารจัดการลงทุนเพื่อให้ได้รับดอกผลเพิ่มขึ้น คณะอนุกรรมการได้ส่วนเห็นว่าทรัพย์สินที่เป็นมูลเหตุของการร่ำรวยผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาได้มาช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๓๙ ขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มิใช่เป็นทรัพย์สินที่ได้มาในปี ๒๕๓๓ ตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง จึงเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาส่งบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแล้ว คณะอนุกรรมการได้ส่วนเห็นว่า เงินที่ได้มาจากกำไรธุรกิจ ๑๓ โครงการ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ ถึงปี ๒๕๓๓ จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหานำมาแสดงในบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาแล้ว ส่วนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ มอบให้บุตรทั้งสามนำไปฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาขอนแก่น จำนวน ๓ บัญชี และสาขาพุทธมณฑล จำนวน ๖ บัญชี เป็นเงินคนละส่วนกับเงินกำไร จำนวน ๖๙,๐๒๕,๐๐๐ บาท คงมีเพียงบางส่วนเชื่อว่าเป็นเงินกำไรของธุรกิจ ๑๓ โครงการ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเหลือเงิน จำนวน ๙๑,๒๙๑,๑๐๙.๐๑ บาท ที่ร่ำรวยผิดปกติเมื่อรวมดอกเบี้ยเงินฝาก ๑๗,๒๘๓,๒๔๗.๒๒ บาท แล้วเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติทั้งสิ้น ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท ซึ่งต่อมาได้มีการเบิกถอนเงินและปิดบัญชีเงินฝากดังกล่าว คงเหลือบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล ของผู้คัดค้านที่ ๔ รวมกับผู้คัดค้านที่ ๑ เพียงบัญชีเดียว โดยมียอดเงินคงเหลือ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๖,๕๑๔.๗๒ บาท และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจพบว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อกรรมธรรม์ธนาคารออมสิน ประเภทสงเคราะห์ชีวิต และครอบครัว รวม ๙ กรรมธรรม์ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารร่ำรวยผิดปกติรวมมูลค่า ๑๐๘,๕๗๔,๓๕๖.๒๓ บาท

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยในชั้นอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคแรก มิได้กำหนดอายุความในการยกคดีขึ้นไต่สวนไว้ จึงต้องใช้มาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งแก้ไขอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยกคดีร่ำรวยผิดปกติขึ้นไต่สวนได้ภายใน ๑๐ ปี นับแต่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้าย เพราะเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการปราบปรามการทุจริตจากการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ผลประโยชน์อันไม่สมควร คดีนี้มีความคาบเกี่ยวในระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง เมื่อไม่อาจแยกได้ชัดเจนว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาขณะดำรงตำแหน่งใด จึงควรนับเวลาหลังจากผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งอนุกรรมการไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๖ ให้คำสั่งมีผลย้อนหลังไป ๑๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ยังไม่เกิน ๑๐ ปี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ และการตีความคำว่าร่ำรวยผิดปกติ ซึ่งหมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ หนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ต้องตีความอย่างกว้างเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ความร่ำรวยผิดปกติจะเกิดขึ้นระหว่างดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจยกคดีขึ้นไต่สวนได้ องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์โดยมติเอกฉันท์ เห็นว่า ทรัพย์สินที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติตามคำร้องเกิดขึ้นและคาบเกี่ยวในการดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง และในระหว่างการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั้น มีกฎหมายใช้บังคับหลายฉบับ การพิจารณาว่าจะนำบทบัญญัติใดมาบังคับแก่คดีย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระของกฎหมายในการบังคับว่ามีเงื่อนไขขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายในแต่ละช่วงเวลาอย่างไร เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมอุตุนิยมิวิทยา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงคมนาคม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๙ ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ในช่วงเวลาดังกล่าว มีพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัดว่า ซึ่งกำหนดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือเรียนว่ามีพฤติการณ์ ร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีมติให้รับเรื่องไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้น จะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้แต่ต้องดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหา และไม่มีการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายในวันครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ดังกล่าว อำนาจในการดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติในตำแหน่ง อธิบดีกรมอุตุฯ รมว.ศึกษาธิการ รองปลัดกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และประธานกรรมการบริหารองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้น จึงสิ้นสุดลง ต่อมาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในระหว่างนั้นมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหานั้น เข้าหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ซึ่งได้แสดงบัญชี รายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติ ต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี” แสดงว่า กรณีที่จะมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ นั้น

จะต้องมีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำวินิจฉัยก่อนว่า จะรับพิจารณาหรือไม่ และการกล่าวหาดังกล่าวจะต้องกระทำในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีผู้กล่าวหาและไม่มีการดำเนินการ กรณีร่ำรวยผิดปกติตามที่กฎหมายบัญญัติภายในสองปี อำนาจในการดำเนินการยกคดีขึ้นไต่สวน กรณีร่ำรวยผิดปกติตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้ขณะนั้นจึงสิ้นสุดลงอีกเช่นเดียวกัน สำหรับข้ออุทธรณ์ ของผู้ร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างตำแหน่งครั้งสุดท้ายคือ ตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารซึ่งผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ไปไต่สวนทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พบว่า ผู้ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติก่อนการดำรงตำแหน่ง ครั้งสุดท้ายเป็นเวลาสิบปีและขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสตกเป็นของแผ่นดินนั้น เห็นว่า เป็นการขยายระยะเวลาในการไต่สวนซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มเติมกฎหมายและขยายอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีอยู่จำกัดในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งให้เกินเลยไปถึงในช่วงเวลาที่ไม่มีอำนาจด้วย แม้ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำพิพากษาว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของเงินในบัญชีเงินฝาก รวม ๙ บัญชี และเงินดังกล่าวมิได้เป็นของบุตร ผู้ถูกกล่าวหาอย่างแท้จริง ดังนั้น เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินฝาก ทั้ง ๙ บัญชี จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม. ๘/๒๕๕๒ ของศาลนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งที่ ๒๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกกล่าวหาในขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ร่ำรวยผิดปกติ ต่อมาประมาณ ๒ ปี จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งมาตรา ๗๕ ที่แก้ไขใหม่ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “...ให้ผู้กล่าวหา ดำเนินการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหายังดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินห้าปี...” วรรคสอง

บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเกินห้าปีแล้ว ห้ามมิให้มีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามวรรคหนึ่งอีก แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นร้ายยผิตปกติขึ้นไ้สวนไ้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นพ้นจากตำแหน่งทางการเมือง หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วแต่กรณี”

เห็นไ้ว่า ขณะทีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ไ้สวนกรณีร้ายยผิตปกติ หาไ้มีกฎหมายไ้ให้อำนาจในการยกคดีขึ้นไ้สวนแต่อย่างไ้ และเป็นการแก้ไขกฎหมายทีมีผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไ้สวนย้อนหลังไปถึงกรณีทีสิ้นสุดเวลาการไ้สวนกรณีร้ายยผิตปกติแล้วและทรัพย์สินทีผู้ร้องกล่าวอ้างว่าร้ายยผิตปกติก็ล้วนแล้วแต่เป็นทรัพย์สินทีเกิดขึ้นในระหว่างทีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งอื่นมิใช่ตำแหน่งทียกคดีขึ้นไ้สวนแต่อย่างไ้ แม้คดีร้ายยผิตปกติจะฟ้องคดีไ้โดยไม่มีกำหนดอายุความก็ตามแต่การยกคดีขึ้นไ้สวนนั้นมีการบวนการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสแสวงหาพยานหลักฐานมาไ้แย้งว่าทรัพย์สินทีมีอยู่ไ้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การจะแปลความให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการเมื่อใดเวลาใดก็ได้ย่อมจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ถูกกล่าวหาเกินสมควร เช่นในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องเมื่อวันที ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ โดยกล่าวอ้างถึงบัญชีเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านทั้งสี่เมื่อประมาณปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๓ และกล่าวอ้างถึงตำแหน่งทีผู้ถูกกล่าวหาร้ายยผิตปกติในช่วงปี ๒๕๓๕ ถึงปี ๒๕๔๔ การปล่อยเวลาให้ล่วงพ้นมานับสิบปีทำให้การหาพยานหลักฐานมาพิสูจน์ว่า ทรัพย์สินทีถูกกล่าวหาไม่ได้เกิดจากการร้ายยผิตปกติหรือทรัพย์สินทีเพิ่มขึ้นนั้น มีที่มาจากชอบด้วยกฎหมายอย่างไรเป็นไปไ้ยากเพราะเอกสารความเชื่อมโยงทางบัญชีธนาคารในคดีนี้ได้ถูกทำลายตามระบบของธนาคารไปแล้วจึงอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องรับโทษทางทรัพย์สินโดยไม่อาจหาพยานหลักฐานมาไ้แย้งไ้ การยกคดีขึ้นไ้สวนจึงควรอยู่ในเงื่อนไขการดำเนินการภายในเวลาตามทีกฎหมายบัญญัติในขณะนั้น การทีผู้ร้องอุทธรณ์ให้ใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗๕ ทีแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔ เพื่อให้มีผลย้อนหลังไปบังคับกับการไ้มาซึ่งทรัพย์สินทีเกิดขึ้นก่อนมีกฎหมายบัญญัติ ทำให้มีอำนาจไ้สวน

อย่างไม่มีสิ้นสุด ประกอบกับทรัพย์สินตามคำร้องเกิดขึ้นในช่วงก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ย่อมมิใช่เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติสืบเนื่องจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่ตามตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้เป็นมูลเหตุในการไต่สวนทรัพย์สิน ตามคำร้อง ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน โดยอ้างอิงตำแหน่งทั้งสองนี้เพื่อเป็นเหตุทำให้เกิดอำนาจไต่สวนย้อนหลังไปถึงทรัพย์สินที่ได้มาเมื่อล่วงพ้น กำหนดเวลาไต่สวนแล้วได้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่มีอำนาจที่จะยกคดีขึ้นไต่สวนข้อเท็จจริงได้แล้ว ผู้ร้องย่อมไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินได้ ที่ศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องมานั้นชอบแล้ว องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ เห็นพ้องด้วย เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้แล้ว จึงไม่จำต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นอีกต่อไปเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายพศุภวัฒน์ กนกนาก

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา

นายเสรี เพศประเสริฐ

นางนุจรินทร์ จันทพรายศรี

นายจักรชัย เยพิทักษ์

นายแรงรณ ปริพนธ์พจนพิสุทธิ์

นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล

นายวงศ์พร จิระภาค